

ligheden af, saa er der intet Andet at gjøre ved deir Slags Ting end at give sit Ja til Regjeringens Forslag og sige: Gjør for Guds Skyld Alt, hvad I kunne for at saa Lands-thinget til ogsaa blindt hen at sige. Ja, for at vi endelig kunne saa en Lov vedtagen af alle tre Dele af Lovgivningsmagten. Ja, naar dette er Tilfældet, saa viser det allerklarest, hvor uønskelig vor hele Embedsstands Stilling er bleven igjennem de tidligere Love, dels Grundloven, men ogsaa Pensionsloven, saa viser det Klarligt, hvor meget man maa beklage, at disse Love ere komne tilstede under et Flertal paa Rigsdagen, som for Størstedelen selv var Embedsmænd. Jeg anfører dette for at turde bede om Tilladelse til at bringe det i Erindring igjen, naar vi, som jeg haaber inden ikke meget lang Tid, saa den nye Pensionslov under Behandling; da vil jeg bede det ærede Thing være fuldstændig paa det Rene med sig selv om, hvad der idag her er opklaret ved denne Leilighed, for at man da derigjennem vil se at saa afhjulpet de Mangler, som endnu klæbe ved den gjældende Lovgivning. Jeg vil da ogsaa haabe, at den høit-agtede Regjering vil være enig med os i at hjælpe til, at vi kunne komme ud over en saadan Kvide i Fremtiden, thi det er vist ikke ønskeligt, at Forholdene her i Landet skulle udvikle sig saaledes, at vi ret ofte skulde komme i den Slags Konflikter med Domstolene, som det synes, at man saa let kommer i ved denne Leilighed.

Justitsministeren: Jeg tror ikke, at de Slutninger, som det ærede Medlem uddrog af mine Udtalelser, have Hjemmel i, hvad jeg yttrede. Jeg skal efter Sagens Stilling ikke nærmere indlade mig derpaa, men kun drage det ærede Medlem til Minde, siden han synes at have glemt det, at det er netop Regjeringens Kjendskab til den hele bestaaende Retstilstand, som har medført; at der paa Pensionslovsforslaget er bragt en Form i Forslag til en anden Afgjorelsesmaade af Spørgsmaalet om, hvorvidt Mislighed finder Sted, eller ikke. Det, som det ærede Medlem altsaa opfordrede Regjeringen til at gjøre i Fremtiden, har den

allerede gjort, det har den vist ved det Forslag, der er fremkommet.

L. C. Larsen: Jeg har ikke paa nogen Maade tilladt mig at kritisiere Udvalgets Betænkning, jeg er kun bleven ledet af de Betragtninger, der ere fremkomne her idag. Da det forekommer mig, at det Forslag, der er fremkommet om en Forstærkning af Udvalget med 6 Medlemmer, vil være vel stærkt efter den foreliggende Sags Betskaffenhed, og en Forstærkning af 2 Medlemmer, som jeg før udtalte mig om, maasse vil være for lidt, vil jeg nu tillade mig, efter den Anvisning, som den ærede Formand har givet, at stille det Forslag, at Sagen tilbagevises til Udvalget og at dette forstærkes med 4 Medlemmer.

Formanden: Afslutning af Forhandlingerne er begjært.

C. B. Rimestad: Maatte jeg bede om Ordet.

Formanden: Er det i Anledning af, at det ærede Medlem agter at tage det af ham stillede Forslag tilbage? (C. B. Rimestad. Ja!) Det ærede Medlem har Ordet.

C. B. Rimestad: Jeg tager det af mig stillede Forslag tilbage til Fordel for det af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds fremsatte Forslag.

Da Ingen optog dette Forslag, bortfaldt det.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved: L. C. Larsens Forslag, at Sagen tilbagevises til Udvalget, som forstærkes med 4 Medlemmer, forkastedes med 39 Stemmer imod 29,

hvorpaa Winthers Forslag: at Sagen tilbagevises til Udvalget, vedtoges med 52 Stemmer imod 29.